

inden for 5 år efter består eksamen have ret til at opnå autorisation til at udøve selvstændig virksomhed (erhverv) som fødsels-hjælper og læge efter de hidtil gældende regler.

§ 3.

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kgl. anordning sættes i kraft på øerne med de afvigelser, som de særlige færøske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Med dette lovforslag tilsigtes, dels at bidrage til løsning af kapacitetsproblemerne i den kliniske videreuddannelse af læger efter bestået embedseksamen, dels at gennemføre de ændringer i lægeloven, der følger af de af De europæiske Fællesskaber udstedte direktiver om læger.

Ved ændringen af lægeloven i 1970 blev den 12 måneders turnusordning som betingelse for at erhverve ubegrænset autorisation som læge og fødsels-hjælper (B-autorisation) afskaffet som en konsekvens af en ny studieordning for medicinske studerende, hvorved studietiden blev normeret til 6 år ved Odense universitet og 6½ år ved universiteterne i København og Århus, og der indførtes en obligatorisk 24 måneders specialiseret sygehustjeneste som betingelse for at opnå tilladelse til virksomhed som alment praktiserende læge. De senere års stærkt forøgede lægeproduktion — i 1974 830 kandidater mod 300 i 1967 — har imidlertid betydet, at det har vist sig stadig vanskeligere for de unge læger at opnå de kompetencegivende ansættelser ved sygehusvæsenet. Til belysning af problemets omfang kan oplyses, at en af sundhedsstyrelsens foretaget undersøgelse viser, at kun 75 af de ca. 1000 læger, uddannet efter 1967-studieplanen, der ved udgangen af 1974 havde 2 års kandidatalder, og dermed en teoretisk mulighed for at opnå ret til selvstændig lægevirksomhed, havde opnået denne ret. Der er endvidere i dag i alt ca. 2000 lægevidenskabelige kandidater, der helt eller delvis ikke har kunnet opnå de kompetencegivende stillinger, især i faget intern medicin.

De europæiske Fællesskaber udstedte den 16. juni 1975 2 direktiver (optaget som bilag til lovforslaget):

- rådets direktiv nr. 75/362 af 16. juni 1975 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser.
- rådets direktiv nr. 75/363 af 16. juni 1975 om samordning af de administrativt eller ved lovfastsatte bestemmelser om virksomhed som læge.

Direktiverne forpligter medlemsstaterne til inden 18 måneder efter direktivernes meddelelse, d.v.s. den 19. december 1976, at tilvejebringe fuld etableringsfrihed og fri udveksling af tjenesteydelser i medlemsstaterne for læger, der er EF-statsborgere og har eksamensbevis fra en medlemsstat. Direktiverne omfatter såvel selvstændige som ansatte læger under forudsætning af, at de pågældende læger, herunder speciallæger, har ubegrænset autorisation. Det vil ifølge den gældende lægelov sige, at have ret til at virke som alment praktiserende læge. Dette nødvendiggør en ændring af det danske uddannelses-system, der adskiller sig fra samtlige øvrige EF-lande (og de øvrige nordiske lande). Efter gennemført universitetsuddannelse (A-autorisation) kan lægen efter den i 1970 gennemførte ændring af lægeloven vælge enten en to-årig uddannelse til alment praktiserende læge (B-autorisation) eller en speciallægeuddannelse. A-autorisationen giver kun begrænset kompetence, særligt til uddannelsesstillinger som underordnet sygehuslæge. Speciallægens kompetence er begrænset til specialet, medmindre han tillige har B-autorisation. I de øvrige EF-lande og nordiske lande gives ubegrænset autorisation til alle læger efter gennemgået teoretisk universitetsuddannelse og klinisk uddannelse, hvorefter eventuel speciallægeuddannelse kan påbegyndes.

Som følge af kapacitetsproblemerne i den kliniske videreuddannelse af læger nedsatte indenrigsministeriet i juni 1974 en arbejdsgruppe vedrørende uddannelse af lægevidenskabelige kandidater til almen praksis med repræsentanter for sundhedsstyrelsen, lægeforeningen, sygehusejerne og berørte ministerier. Arbejdsgruppen har i februar 1975 afgivet betænkning.

Arbejdsgruppen stillede forslag om, at der etableres en for alle læger fælles basal almen uddannelse af 18 måneders varighed, bestående af 6 måneders medicin, 6 måneders kirurgi samt 6 måneders valgfri klinisk tjeneste, som vil kunne udføres som amanuensis hos alment praktiserende læge. Dette forslag skal ses i sammenhæng med, at det i praksis har vist sig, at så godt som alle læger, der sigter mod en speciallægeuddannelse, har ønsket at gennemgå den 24